

maatte være til Honor for Landbruget, tiltaler ogsaa mig meget; men om den ny Minister skal hedde Landbrugminister eller Indenrigsminister, er vel ikke det afgørende. Spørgsmaalet bliver vel nærmest, hvilken Stilling Landbruget faar ved at lægges under hans Resjort, om der tages væsentligt Hensyn til Landbruget ved Ordningen af et nyt Nærings-Ministerium eller ej. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Minister har Ret i, at Delingen vil falde ganske naturligt saaledes, som han angav den.

Til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkres (Claussen), der hentydede til Banfæligheden ved at faa en saadan Sag op under den nuværende politiske Situation, skal jeg bemærke, at jeg ved ikke noje, hvor hans Tanke gik hen, om han maaske tænkte paa, at Folketinget ikke gerne skulde være med til at sætte et nyt Led ind i det provisoriske Ministerium, og om han derved maaske ganske lempelig vilde insinuere, at jeg kunde have lyst til at styrke Ministeriet ved at give det et 8de Ben at staa paa. I saa Fald tager den ærede Minister fejl, og jeg antager heller ikke, at han mente det saa alvorligt. Jeg tror ikke, at denne Banfælighed overhovedet kommer til at ligge for. Hvis der skal foretages en Deling af Ministerierne og oprettes et nyt, er det nemlig utvivlsomt, at der maa foretages ikke saa faa Forarbejder, som ikke lade sig foretage ved Behandlingen af dette Lovforslag. En ny Deling efter den Grænselinie, som den ærede Minister antydede, vil kræve ikke saa Overvejelser og tage ikke ringe Tid. Der vil maaske gaa Aar og Dag hen dermed, og jeg lever i det Haab, at, naar der er gaaet Aar og Dag, have vi ikke denne udmærkede Minister paa den Plads og overhovedet ikke nogen af de nuværende Ministre, saa jeg ved ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne overveje, hvorledes vi kunne konstruere et nyt Ministerium.

Leht: Jeg betvivler aldeles ikke Rigtigheden af, hvad den ærede Minister siger, at jeg har givet ham et saadant Svar en af de sidste Dage i forrige Samling, som han nævnte, naagtet jeg næppe kan erindre det; men naturligvis under det Pres, der er til Stede i de sidste Dage af en Samling, har man ikke noget Valg i Henseende til, hvilket Svar man kan give paa et saadant Spørgsmaal. Naar den ærede Minister nævnte, at han vilde behøve 8 Dages Studium for at forberede sig til den Forespørgsel, som jeg har Tingets Samtykke til at stille, saa skal jeg dertil svare, at jeg vil være fuldkommen tilfreds, naar den ærede Minister blot vil

høre paa, hvad jeg har at sige, og saa dertil svare, at han skal tage det under nøje Overvejelse, og det tror jeg ikke behøver nogen lang Forberedelse. Jeg vil for mit Vedkommende være fuldkommen tilfreds med den ærede Ministers Overvejelse, naar den finder Sted, efter at han har hørt, hvad jeg har at sige, jeg vil være fuldkommen tilfreds dermed, og saa kan han jo tage sig den Tid dertil, som han tror at behøve.

Indenrigsministeren (Finger & Lev):

Jeg kan ikke være enig med den Opfattelse, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres (Korsgaard) gjorde gældende med Hensyn til Ansættelsen af en ny Minister. Jeg tror heller ikke, at det er stemmende med Sædvane, og jeg skal blandt andet minde om, at for saa Aar siden har man vekslet her i Landet mellem en og to militære Ministre (S. Scavenius: Der har ogsaa været Ministre uden Portefeuille). Sa i halv-fjerdsjerne har der ogsaa været Ministre uden Portefeuille, og jeg tror, at det har altid været noget, der har været taget til Efterretning fra Rigsdagens Side, og som der ikke har løftet sig nogen Stemme imod. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ser fejl i den Henseende. Det ærede Medlem ser ogsaa fejl paa de store Forberedelser, der høre til en Deling af Indenrigsministeriet og Oprettelsen af et nyt Ministerium; de Forberedelser skal jeg være i Stand til at træffe paa ganske saa Dage, det vil jeg sige det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem indlod sig nærmere paa Fordelingen af Forretningerne mellem Departementscheferne og Ministeren og ikke ønskede, at der skulde træffes Afgørelse af Departementscheferne, men at Ministeren skulde afgøre alle Sager, skal jeg bemærke, at enhver Afgørelse af Departementscheferne sker paa Ministerens Vegne og underskrives "B. M. B.", saa at det altsaa er Ministerens Afgørelse. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at en Minister skal afgøre hver eneste Sag, der kommer ind i hans Ministerium, det vilde være en Absurditet, det vilde være aldeles umuligt, derom vilde der ikke kunne være Tale. Sagerne dele sig i to Slags. Den ene er Sager, der indeholde saadanne Spørgsmaal, saadanne Principper, som maa behandles efter ny Synspunkter, og med Hensyn til hvilke der er en virkelig principiel Afgørelse at træffe. De maa afgøres af Ministeren, naturligvis kun i store Træk. Den anden Klasse Sager er saadanne, som afgøres efter en Model, om jeg saa maa sige, som ikke frembyde noget nyt, om hvilke der ikke kan være nogen Tvivl, som ere saa at sige daglig tilbagevendende. De maa kunne af-